

Anmeldelser

Ann Dismorr, *Turkey Decoded*, London: Saqi Books, 2008, 184 s., £12.34.

Et „anmeldescitat“ af forhenværende EU-kommissær for udvidelse, Chris Patten, har fundet vej til coveret på Ann Dismorrs bog, *Turkey Decoded*. Citatet lyder „A thoughtful and engaging book“. Skulle jeg vælge et af de to adjektiver, ville jeg vælge „engaging“. For det er bogen. Dismorr giver sig selv og holder ingen distance. Hun er en kvinde med en mission.

Den mission er ikke – som titlen på bogen misvisende signalerer – at analysere, eller „afkode“ Tyrkiet og den politiske udvikling, efter at Partiet for Retfærdighed og Udvikling (AKP) indfandt sig på scenen og greb regeringsmagten i 2002. Hendes mission er at forklare læseren, hvorfor Tyrkiet bør være medlem af EU, og hvorfor AKP er det bedste, der er sket for Tyrkiet i de sidste mange år.

Det betyder ikke, at bogen ikke er læseværdig. Det er den såmænd. Dismorr var i meget af den periode, som bogen dækker (indtil årsskiftet 2007/08) Sveriges ambassadør i Ankara (2001 – 2005) og har også efterfølgende fulgt udviklingen tæt og rejst meget i landet. Og netop årene 2002-2005 var en periode med masser af gejst og dynamik – „the golden period“, som hun kalder den (p. 97). I det lys er det ikke så sært, at hun har ladet sig smitte af begejstringen. Der er ingen tvivl om, at Tyrkiet i disse år gjorde meget store fremskridt, ikke bare i forhold til de politiske kriterier knyttet til EU-udvidelsen, men også økonomisk. Der er heller ingen tvivl om, at netop AKP har været den store forandringsagent – man kan endog hævde, at partiet reelt er den eneste dynamiske kraft i det politiske liv i Tyrkiet, hvor det store oppositionsparti, det „kemalistiske“ CHP, navnlig de sidste par år har valgt de korslagte arnes politik. Men Dismorr mangler i nogen grad balancerne, herunder manglerne og de „tabte“ år i reformprocessen efter *the golden period*.

I bogen behandler Dismorr de hovedemner, som præger den politiske dagsorden i landet: Tyrkiets EU-ambitioner og vejen til indledningen af optagelsesforhandlinger fra 2005; islam og AKP (at hun her ikke har forudset lukningssagen mod AKP, hvor partiet ved Forfatningsdomstolens kendelse i sommeren 2008 med nød og næppe undgik lukning, skal ikke lægges hende til last); menneskerettigheder; ligestilling; det kurdiske spørgsmål, USA/Tyrkiet-relationerne; Tyrkiets rolle i Mellemosten og endelig Tyrkiets potentiale som en bro mellem Øst og Vest, mellem kristendom og islam. Det sker efter den velkendte før og nu-formel: Sådan var det; så kom AKP til magten og traf en række „historiske“ (et hyppigt – for hyppigt – anvendt adjektiv i

bogen); fremskridt blev gjort; her er vi så nu (med nogle af de udfordringer, som udestår). Og som gennemgående tema: De forandringer, der er opnået, skyldes EU-perspektivet og videre opmuntring er vejen til at komme endnu længere. Dertil: Det er ikke bare Tyrkiet, der har brug for EU – EU har også brug for Tyrkiet, som spiller en regionalpolitisk nøglerolle, og som kan hjælpe til at undgå, hvad hun kalder „the West’s divide with Islam“.

Men i flere tilfælde – sikkert pga. „missionen“ – bliver det til for meget af et skønneri. Og der stilles lidt for få spørgsmål. Et par eksempler: Vedrørende ligestilling beskriver Dismorr nøgternt en række af de reformer, som AKP-regeringen gennemførte, navnlig i perioden 2002-2004. Jeg er enig i, at AKP-regeringen faktisk har gjort rigtigt meget godt på det felt. Ikke blot ny straffelov mv., som adresserer kvinders rettigheder, men også i henseende til at komme æresdrab, tvangsægteskaber etc. til livs, hvor religion misbruges til at retfærdiggøre „tilbagestående“ traditioner. AKP har formået at blive den dagsordenssættende politiske kraft, når det gælder kvindespørgsmål. Partiet er særdeles aktivt med henblik på at engagere kvinder over hele landet. En højere grad af deltagelse i det politiske liv – i partiet, lokalpolitisk, og i parlamentet – er målsætninger, som forfølges med ildhu. AKP’s respekt for traditioner på den ene side og fremme af kvinders deltagelse på den anden side går her i første omgang hånd i hånd. AKP søger at fremme deltagelse under henvisning til, at kvinder med udgangspunkt i de problemer de i deres dagligdag møder vedrørende børnesundhed, renovation, vandforsyning etc. kan tilføre det politiske liv merværdi. Men når det kommer til stykket, har det jo ikke meget med kvinderettigheder og ligestilling at gøre i „vestlig“ forstand. Det virkelig interessante spørgsmål er derfor, om det også er muligt at forene hensynet til kvinderettigheder og hensynet til traditionerne på den lidt længere bane – når det ikke er nok at tale om deltagelse med de traditionelle kvinderoller som udgangspunkt. Men det forholder Dismorr sig ikke til.

Det er også bemærkelsesværdigt, at Ann Dismorr ikke behandler forholdene for homoseksuelle i Tyrkiet. Også her er der en potentiel konflikt mellem fundamentale menneskerettigheder og respekt for de traditionelle værdier, som AKP repræsenterer. Er det for svært at tage det tema op, missionen taget i betragtning?

Det kurdiske spørgsmål vies en del opmærksomhed. Fremstillingen er dog mest en rejseskildring (Dismorr’s mange ture til det sydøstlige Tyrkiet tilsat betragtninger om de fremskridt, der er gjort (*groundbreaking reforms*) under AKP). Hun slutter kapitlet med at notere sig, at „the Kurdish issue remains a hurdle, both domestically and on the road to joining the EU“. Her kunne det have været interessant at få et bud på, hvad *hurdlerne* så består i. Kan der lægges noget i AKP’s store vælgertilslutning i det sydøstlige Tyrkiet ved valget i 2007, andet end at det virker, når et parti uddeler kul til de fattige,

og andre ikke gør det? Er det rigtigt, som det hævdes af det kurdiske parti DTP, at DTP-kommuner systematisk tilsidesættes, og statslige midler kanaliseres til AKP-kommunerne? Er PKK's tilslutning stigende eller vigende? Hvorfor? Hvad er kurdernes eget bud på en „løsning“? Vil en politisk løsning udfordre militærets stilling i det tyrkiske samfund – og hvad betyder det så for udsigten til et gennembrud? Alt det lader Dismorr ligge og nøjes med at konstatere, at „the Kurdish issue was far from solved“ med den besynderlige tilføjelse „but sufficiently dealt with“ (p. 93). Hmmm.

Endelig er der et helt fundamentalt spørgsmål, som jeg havde håbet at få belyst i en bog af en forhenværende svensk ambassadør i Tyrkiet: Hvordan gik det til, at Sverige på ganske få år bevægede sig fra at være et af de allermest Tyrkiet-kritiske lande i EU (som følge af Tyrkiets generalieblad på menneskerettighedsområdet, herunder kulturelle rettigheder til tyrkere af kurdisk oprindelse) til at blive en af Tyrkiets bedste venner i EU? Der er et par tilløb til svar. Det nye politiske landskab, efter at AKP kom på banen, skabte forhåbninger om fremskridt vedrørende demokrati og menneskerettigheder og efterlod „a sense of a fresh start“ (p. 84). Og man valgte tilsyneladende fra svensk side at tage den nye regering på ordet fra første færd. Skal man tro Dismorr, indledte den svenske udenrigsminister Anna Lindh i februar 2003, tre måneder efter AKP's valgsejr, sit første møde med AKP-formand Erdogan (som fortsat ventede på via suppleringsvalg til parlamentet at få premierministerministerposten) med følgende bemærkning: „If I were Turkish I would have voted for you“. Mon ikke Dismorrs erindring spiller hende et puds? Den svenske udenrigsminister har næppe ageret så upassende. Men tilbage står, at man efter Dismorrs bog at dømme simpelthen fra svensk side har ment, at AKP og partiets fremme af EU-processen var det bedste bud på at tilvejebringe løsninger på de spørgsmål, som Sverige tidligere – til og med Det Europæiske Råds møde i Helsinki i 1999, hvor Tyrkiet til svensk misnøje blev tildelt status af kandidatland – havde anset for at udgøre uoverstigelige hindringer for et tættere forhold mellem EU og Tyrkiet. Men er det alt? Hvilke videre policy-overvejelser gjorde man sig fra svensk side? Hvad var den indenrigspolitiske dynamik? Dismorr gør ikke læseren klogere på det punkt.

Sluttelig lidt om formen: Ann Dismorr lider af erhvervssygdommen *Ambassadoritis*. Symptomet er trang til at puste sig op, *name dropping* og referencer til samtaler med kendte embedsmænd og politikere, hvor det i sammenhængen ikke er relevant. Det er set i mange ambassadør-skildringer. Undertiden grænsende til det groteske som i den tidligere britiske Washington-ambassadør Christopher Meyers bog, *D.C. Confidential*. Helt så galt er den ikke fat med Dismorr. Men der er dog ikke tvivl om diagnosen. Et eksempel: I afslutningskapitlet, hvor hun gerne vil skrive om striden, før Gül omsider blev

valgt som præsident i august 2007, tager hun udgangspunkt i et pragtbryllup hos en saudisk familie i Istanbul, hvor hun og Gül var blandt de meget få ikke-saudiske gæster. Helt irrelevant. Men det understøtter det budskab, som hun ved sin *name dropping* søger at sende til læseren: „Se mig. Jeg havde et fantastisk netværk. Var helt inde i begivenhedernes centrum.“

Forsøg på at skabe sammenhænge, hvor der ikke er nogen, trækker også fra i karakteren for det kunstneriske indtryk. For eksempel skriver hun om henrettelsen af premierminister Menderes efter militærkuppet i 1960: „In Turkey many were horrified, including a seven-year-old boy whose sadness turned into an attraction to politics. His name was Tayyip Erdogan“. Helt ærligt ...

Selvom bogen altså giver et udmærket overblik over den politiske udvikling i Tyrkiet de senere år og de hovedtemaer, som præger tyrkisk indenrigs- og udenrigspolitik, efterlades man alligevel, til dels pga. opstiltetheden og kunstgrebene, med en mæthedsfølelse, som efter et fastfoodmåltid. Hvis man kun skal læse én bog om aktuel tyrkisk politik, så er Jesper Møller Sørensens og Erik Boels *Tyrkiet – på vej gennem EU's nåleøje* selv med sine tre år på bagen et klart bedre og mere nærende valg.

Jesper Vahr¹
Cand.scient.pol. et art.

Note

1. Jesper Vahr har siden oktober 2007 været ambassadør i Ankara. Han tiltræder 1. august 2009 som kabinetchef for NATOs generalsekretær, Anders Fogh Rasmussen.

Modtagne bøger

Blok, Anders; Torben Elgaard Jensen, *Bruno Latour – hybride tanker i en hybrid verden*, København: Hans Reitzels Forlag 2009.

Breidahl, Karen; Janne Seeman, *Jobcentret som organisatorisk fænomen*, København: Frydenlund Academic 2009.

Daly, Herman E., *Nødvendighedens Økonomi – Om økologi og økonomi, omstilling og bæredygtig udvikling*, Højbjerg: Hovedland 2009.

Den jyske historiker, Folk og fæ – mennesker og dyr i historien, nr. 123, 2009.

Habermas, Jürgen, *Borgerlig offentlighed*, København: Informations Forlag 2009.

Johannsen, Lars; Karin Hilmer Pedersen (eds.), *Pathways – a Study of Six Post-communist Countries*, Århus: Aarhus University Press 2009.

Karpantschov, René; Martin Lindblom (red.), *Kampen om ungdomshuset – studier i et oprør*, København: Frydenlund og Monsun 2009.

Kierulf, Anine; Helge Rønning (ed.), *Freedom of Speech Abridged?*, Göteborg: NORDICOM 2009.

Larsen Christian Albrecht (red.); Jacob J. Pedersen, *Ledighedsparadokset – Information, netværk og selection på arbejdsmarkedet*, København: Frydenlund Academic 2009.

Larsen, Flemming, *Kommunal beskæftigelsespolitik*, København: Frydenlund Academic 2009.

Larsen, Jørgen Elm; Nils Mortensen (red.), *Udenfor eller indenfor – Sociale marginaliseringsprocessers mangfoldighed*, København: Hans Reitzels Forlag 2009.

Lemke, Thomas, *Biopolitik – en introduction*, København: Hans Reitzels Forlag 2009.

Malchow-Møller, Nikolaj; Jakob Roland Munch; Jan Rose Skaksen, *Det danske arbejdsmarked og EU-udvidelsen mod Øst*, Rockwool Fondens Forskningsenhed og Gyldendal 2009.

Moltesen, Josina; Sigrud Dahlerup, *Dekoblingspolitik: Visioner og initiativer i den danske regerings innovationspolitik*, København: Forlaget Politiske Studier 2009.

Schaumburg-Müller, Sten, *Fem retsfilosofiske teser*, København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag 2009.

Statsvetenskaplig tidskrift 2008/4, årgang 110, Lund: Fahlbeckska stiftelsen 2008

Turbulens.net, 1. udgave, maj 2009, *Kognitiv kapitalisme*, Turbulens.net 2009. Abstracts

Abstracts

Mads Leth Felsager Jakobsen

Bureaucratization: From Political Invective to Scientific Analytical Object

Bureaucratization is a well known but also ambiguous concept. It is often used to describe the combination of growth in rules and hierarchical forms of organizations leading to inefficiency, inflexibility and low responsibility. It is, however, argued in this article that by defining bureaucratization by its negative consequences, bureaucratization becomes an unnecessarily complex concept. In particular, it becomes difficult to both measure empirically and explain by conventional theories on bureaucratization. Instead the article offers a Weberian inspired definition of bureaucratization that detaches bureaucratization from its consequences. This not only makes the concept easier to measure, but also opens up for research into the positive consequences of bureaucratization. Bureaucratization is defined as a process where organizations and individuals are increasingly subjected to rules and hierarchical forms of organization. Finally, the article sketches a research agenda for the study of bureaucratization in Denmark.

Mads Leth Felsager Jakobsen og Peter Bjerre Mortensen

Bureaucratization of the Danish Society? – An Analysis of the Development in Scope of Laws in the Period 1985–2008

The aim of this article is to shed light on the amount of bureaucratization in Denmark from the 1980s to 2008. Furthermore, the article advocates a more systematic and quantitative approach to the study of bureaucratization and it initiates a preliminary examination of three hypothesized determinants of bureaucratization: ideological color of the government, public saliency of the policy domain, and path dependency. Empirically, the article is based on a systematic coding of the development of 47 laws from around 1989 to 2008. Using size of the laws as the primary indicator of bureaucratization the general finding is a marked increase in bureaucratization in the last two decades. Furthermore, the analysis provides some support for the path dependency argument and in non-complex policy domains some support to the expectation that increased public saliency leads to increased bureaucratization.

Anne Heeager

Can the New Health Care Agreements between Municipalities and Regions Fulfill Their Purpose?

Bureaucratization and Conflicting Interests in Health Care

The municipal reform implemented in Denmark in 2007 increased the size of municipalities and regions and changed the way tasks are distributed between these entities. In a number of ways, this led to a clearer distribution of responsibilities between different governmental actors. However, cooperation between municipalities and regions is still needed in order to secure a coordinated handling of tasks where responsibility is left shared or overlapping. In the public health area municipalities and regions are required to enter politically binding agreements in order to overcome coordination challenges. Theoretically it is argued that these agreements are unlikely to solve problems of cooperation and coordination when municipalities and regions have diverging interests. The article's empirical goal is to investigate the actors' interests. Based on interviews with politicians and bureaucrats in municipalities and regions as well as written documents from the same actors, the article finds considerable differences in interests, and the fruitfulness of the statutory agreements on the health care area is hereby questioned.

Jesper Wittrup

Cold Hands or Cool Control? An Analysis of the Consequences of „Bureaucracy“ in the Courts

What are the effects on results of bureaucracy measured as the ratio of costs of management and administration to total costs? The paper explores the issue by looking at 2001 and 2004 data for the Danish district courts. The dependent variable in the analysis is an indicator of the timeliness in the courts handling of cases. Results provide a mixed picture of the effects of bureaucracy. For 2001 it is shown that courts with relatively high level of bureaucracy achieve better results than those with lower administrative costs. For 2004 the same result applies for those courts that have not experienced major budget cuts in the years since 2001. However, it appears in 2004 that courts with high administrative costs have also done substantially less well than other courts when it comes handling the challenges caused by budgetary cuts.

Vibeke Lehmann Nielsen and Thomas Pallesen

The Impact of the Regulation of the Public Intervention towards Vulnerable Children

Regulations and public procedures are both seen as bureaucratic waste of time and necessary protection of the citizens' rights. In the article, the impact of the regulations of the public intervention towards vulnerable youngsters and children are considered. It is demonstrated that some procedures – dependent on the severity of the children's problems – have a positive impact while others have no substantial impact.

Martin Bækgaard, Thomas Frank og Søren Serritzlew

Ceremony or Strategy? Aims and Secondary Aims of Reforms

Reforms are often seen as either instrumental or ceremonial. If decision makers implement reforms according to the blueprint, they are used instrumentally. If not, new rules and structures will often be decoupled from real activities, and the reform is ceremonial. We argue that reforms may have secondary aims as well. When this is the case, apparently failed reforms may actually be successful. In addition to the instrumental and ceremonial reform, we distinguish between two other types. In the strategic reform, only secondary aims are pursued. The legitimacy of the reform is used as leverage to solve problems unrelated to the official purpose of the reform. In the combined reform, the reform is intended to work as designed but also to address secondary aims. We illustrate the usefulness of this typology by analyzing the introduction of an executive board model in the municipality of Morsø.

Jørn Loftager

Good Political Science?

Methodological awareness and competence are necessary but not sufficient conditions for good political science. Discussing an article by Asbjørn Sonne Nørgaard, it is emphasized how elaborate knowledge and articulated theory are also necessary preconditions for the preparation of relevant problems of research. Discussions on the nature of good political science have exactly been circling around the relationship between method and relevance. For an adequate conception of this relationship it is still possible to gain inspiration from the tradition of critical theory. That concerns the demand of a social theoretical foundation of concrete analyses as well as a participant rather than spectator perspective on research. The ability to make contributions to the ongoing qualification of public opinion making then becomes a primary quality indicator of political science.

Rasmus Sommer Hansen

Equality, Autonomy and Socialization

Should people be held responsible and bear the costs of their autonomous choices? According to Ronald Dworkin's theory, the answer is yes. However, Andrew Mason has argued that this is unfair in societies marked by repressive socialization. I critically examine this objection and argue that an adequate assessment of the normative significance of social factors requires a distinction between: a) the external constraining effect of norms, b) internalized norms and c) accepted norms. I argue further that a) and b) can indeed entail the unfairness of holding people outcome responsible for their autonomous choices, but that this in fact follows from Dworkin's theory, properly understood. I reject, however, that the existence of c) makes it unfair to make people bear the costs of their actions, and I therefore conclude that we should only partly accommodate Mason's objection.

Om forfatterne

Martin Bækgaard, cand.scient.pol, ph.d.-stipendiat ved Institut for Statskundskab, Aarhus Universitet. Hans ph.d.-afhandling omhandler den kommunale organisering efter kommunalreformen. Har tidligere publiceret artikler om blandt andet Strukturreformens betydning for den kommunale organisering og om lokallisternes overlevelsesmuligheder i de nye kommuner. E-mail: martinB@ps.au.dk.

Thomas Frank, cand.scient.pol, erhvervsPhD-stipendiat ved Ankerhus A/S og tilknyttet Institut for Statskundskab, Aarhus Universitet. Hans ph.d.-afhandling omhandler Kodeks for God Offentlig Toplelse i et komparativt perspektiv. Har tidligere publiceret artikler om kodeks og beskæftiget sig med lederevalueringer og team-arbejde. E-mail: frank@ps.au.dk/tf@ankerhus.dk

Rasmus Sommer Hansen, ph.d., cand.mag. i filosofi og samfundsfag, ved Institut for Statskundskab, Aarhus Universitet. Hans forskningsinteresser falder bredt inden for politisk filosofi og moralfilosofi, og hans ph.d.-projekt beskæftiger sig mere snævert med retfærdighed, lige muligheder og den normative betydning af sociokulturelle faktorer. E-mail: rsh@ps.au.dk.

Anne Heeager, cand.scient.pol. og ph.d.-stipendiat ved Institut for Statskundskab, Aarhus Universitet. Forskningsinteresser: den danske offentlige sektor med særligt fokus på kommuner og regioner. E-mail: heeager@ps.au.dk

Mads Leth Felsager Jakobsen, ph.d., adjunkt ved Institut for Statskundskab, Aarhus Universitet. Han er tilknyttet afdelingen for offentlig forvaltning og metodesektionen. Har skrevet ph.d.-afhandlingen *Når usikkerheden er størst...* (Politica, 2007) om betydningen af ideer og eksternt pres fra EU og globaliseringen for liberaliseringen af offentlig forsyningsvirksomhed i Danmark. Arbejder i øjeblikket på et FSE-finansieret projekt om økonomiske incitamenter i sygehusvæsenet. E-mail: mads@ps.au.dk.

Jørn Loftager, cand.mag. i samfundsfag og filosofi, lektor ved Institut for Statskundskab, Aarhus Universitet. Har publiceret inden for flere af statskundskabens felter og har blandt andet forfattet en bredt anlagt analyse af det danske demokratis udvikling og aktuelle tilstand. Den igangværende forskning retter sig mod udviklingstendenserne i tidens politiske tænkning sammenholdt mod politikken i praksis og omfatter specielt forholdet mellem velfærdsstat og demokrati. Et centralt formål er at belyse, hvordan idealet om et lige medborgerskab i dag er udfordret, og bidrage til diskussionen af, hvordan udfordringerne kan imødegås. E-mail: loftager@ps.au.dk.

Peter Bjerre Mortensen, ph.d., adjunkt ved Institut for Statskundskab, Aarhus Universitet. Han er tilknyttet afdelingen for offentlig forvaltning. Har skrevet ph.d.-afhandlingen *The Impact of Public Opinion on Public Policy. A Study of Why, When, and How Agenda Setting Matters*. Arbejder for tiden på et forskningsprojekt med titlen: „Ansvar uden magt? Forvaltningens organisering og placeringen af det politiske ansvar“. E-mail: peter@ps.au.dk

Vibeke Lehmann Nielsen, ph.d., lektor i offentlig forvaltning ved Institut for Statskundskab, Aarhus Universitet, samt tilknyttet SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd som seniorforsker. Primære forskningsinteresser er implementering af offentlig politik, regulering og målgruppeadfærd samt offentligt ansattes adfærd – herunder især de offentligt ansatte, som arbejder i „fronten“ af den offentlige sektor og dermed er i direkte interaktion med brugere og borgere. Seneste publikation er bl.a. *Implementering af Politik* i samarbejde med Professor Søren Winter. E-mail: vln@ps.au.dk

Thomas Palleesen, professor i offentlig forvaltning ved Institut for Statskundskab, Aarhus Universitet. Har beskæftiget sig med en bred vifte af problemstillinger inden for den offentlige forvaltning (fx reformpolitik, udlicitering, decentralisering) og en række forvaltningsområder (fx gymnasier, universiteter, udsatte børn og unge). Arbejder i øjeblikket på et projekt om økonomiske incitamentter i den offentlige sektor (sammen med Lotte Bøgh Andersen, Mads Felsager Jakobsen og Søren Serritzlew) og et projekt om effekten af procesregulering på området for udsatte børn og unge (med Vibeke Lehmann Nielsen). E-mail: palleesen@ps.au.dk

Søren Serritzlew, ph.d., lektor i offentlig forvaltning ved Institut for Statskundskab, Aarhus Universitet. Hans ph.d.-afhandling omhandler budgetlægningsmetoder i et institutionelt perspektiv. Har desuden beskæftiget sig med et bredt udsnit af forskningsspørgsmål med relevans for kommunerne, herunder kommunalreformen og det lokale demokrati, betydningen af konkurrence på skoleområdet og forklaringer på kommunernes konstitueringer. E-mail: soren@ps.au.dk.

Jesper Wittrup, cand.scient.pol. og ph.d. Selvstændig konsulent med speciale i den offentlige sektor. Publicerede i 2008 afhandlingen *Economic Approaches to Institutional Design: The Case of Judicial Administration*. E-mail: mail@jwittrup.com.

Til forsiden:

Bureaukratisering

Mads Leth Felsager Jakobsen

Bureaukratisering som begreb

Mads Leth Felsager Jakobsen og Peter Bjerre Mortensen

Bureaukratisering af det danske samfund?

Anne Heeager

Vil de nye sundhedsaftaler imellem kommuner og regioner kunne tjene deres formål?

Jesper Wittrup

Kolde hænder eller køligt overblik?

Vibeke Lebmann Nielsen og Thomas Pallesen

Procesregulering af indsatsen over for udsatte børn og unge

Martin Bækgaard, Thomas Frank og Søren Serritzlew

Ceremoni eller strategi? Reformers formål og sideformål

Jørn Loftager

God statskundskab?

Anmeldelse